

N:o 124

„Hieno käytös“

Kaksinäytöksinen pila

Kirjottanut

Eero Eerola

ARVI A. KARISTO, HÄMEENLINNA

„Seuranäytelmiä.“

Ottaessanne jonkun seuranäytelmän esitettäväksenne, ostakaa aina lähimmästä kirjakaupasta tahi suoraan kustantajalta niin monta kpl. kirjasta, kun esitettävässä näytelmässä on suurempia osia — hyöty siitä tulee molemminpuoliseksi.

Sarjaan „Seuranäytelmiä“ kuuluu yksinomaan alkuperäisiä kapaleita. Alla lyhyesti mainitaan niiden nimet ja hinnat ja sulkujen sisällä tarvittava henkilöluettelo. Täydellisempi luettelo lähetetään kernaasti pyydettyessä.

- N:o 1 Kokouksesta palattua, 1 n. Väinö Kataja. (6 h.) 50 p.
N:o 2 Wapaaviikolla, 3 kuv. Arvi K. (6 h.) 40 p.
N:o 3 Kantopään lukuhuoneella, 2 n. Väinö Kataja. (8 h.) 75 p.
N:o 4 Pestupäivä Rannanpäässä, 1 n. K. O. Tanner. (10 h.) 50 p.
N:o 5 Ei sovintoa ennen uhria, 3 kuv. Yrjö A. K. (11 h.) 75 p.
N:o 6 Muistojuhla, 1 n. K. O. Tanner. (13 h.) 50 p.
N:o 7 Iimäellä, 1 n. Santeri Rissanen. (7 h.) 75 p.
N:o 8 Kulkijan palatessa, 1 n. Heikki Soisalo. (9 h.) 75 p.
N:o 9 Tuli on irti, 1 n. Frans Viitanen. (9 h.) 50 p.
N:o 10 Aatteen voima, 4 n. M. P. (17 h.) 1:50.
N:o 11 Mestari Muikkunen, 2 kuv. Mikko Puhurinen. (8 h.) 75 p.
N:o 12 Kukistuva suuruus, 3 n. Eino Haapanen. (7 h.) 50 p.
N:o 13 Juhannus-iltana, 1 n. Urho Haapanen. (10 h.) 50 p.
N:o 14 Amerikasta palattua, 1 n. Aapo S. (11 h.) 50 p.
N:o 15 Rouva Kivi, 3 n. Liina Asikanus. (9 h.) 1 mk.
N:o 16 Nuottanuotiolla, 1 n. Korhos-Heikki. (7 h.) 60 p.
N:o 17 Rikkaus ja rakkaus, 2 n. K. O. Tanner. (8 h.) 1 mk.
N:o 18 Herra Koulumestari, 1 n. Urho Haapanen. (3 h.) 50 p.
N:o 19 Kauppias taskussa, 1 n. Aatami Kahra. (9 h.) 75 p.
N:o 20 Mestarin rakkausseikkailut, 2 n. U. Haapanen. (8 h.) 75 p.
N:o 21 Rukkaset, 1 n. Korhos-Heikki. (7 h.) 75 p.
N:o 22 Metsän povessa, 1 n. Raiju Ranta. (10 h.) 75 p.
N:o 23 Hakalan rahat, 2 n. Suru. (9 h.) 75 p.
N:o 24 Kaksi mestaria, 1 n. Urho Haapanen. (4 h.) 75 p.
N:o 25 Kolmen markan koneenkäyttäjät, 1 n. Y. Heilala. 8 h. 75 p.
N:o 26 Torpparit, 3 n. Urho Haapanen. (7 h.) 75 p.
N:o 27 Pullanpyörittäjiin kokous, 1 n. Y. Heilala. (10 h.) 50 p.
N:o 28 Suomen päivä, Runokuv. Urho Haapanen. (3 h.) 50 p.
N:o 29 Arvannosto, 3 n. Yrjö Heilala. (11 h.) 75 p.
N:o 30 Rakkautta ja politiikkaa, 1 n. A. T. (7 h.) 75 p.
N:o 31 Patruunan palveluksessa, 3 n. A. T. (12 h.) 75 p.
N:o 32 Työlakko, 3 n. Urho Haapanen. (10 h.) 1 mk.
N:o 33 Taistelua ja epätoivoa, 3 n. Jukka Pohjola. (13 h.) 1 mk.
N:o 34 Kullervo Tuonelan joella. — Nyyrikki ja Tellervo. — Sinipiilat. 3 Runokuv. Urho Haapanen. (3—4 h.) 1:25 p.
N:o 35 Uusi Pastori, 2 n. Evald J. (7 h.) 75 p.
N:o 36 „Neidon mieli miehelihän“, 1 n. T. Kiviaho. (7 h.) 50 p.
N:o 37 Laittomuuden aikana, 4 n. K. O. Tanner. (14 h.) 1:50.
N:o 38 Syiden kirous, 3 n. L. E. J. (11 h.) 1 mk.
N:o 39 Aili, 3 n. A. T. (9 h.) 75 p.
N:o 40 Katovuosina, 3 n. Aukusti Simelius. (15 h.) 1:50.

„HIENO KÄYTÖS“

2-NÄYTÖKSIINEN PILA

KIRJOTTANUT

EERO EEROLA

KUSTANTAJA

ARVI A. KARISTO, HÄMEENLINNA

Tämän näytelmän esittämisoikeuden saa
jokainen, joka kirjakaupasta tai kustan-
tajalta ostaa vähintään 5 kpl. tätä kirjasta.

HÄMEENLINNA 1910
O.-Y. HÄMEENLINNAN UUSI KIRJAPAINO

HENKILÖT:

MATTI MÖYHÖNEN, kauppias.

ULLA, hänen vaimonsa.

SIVIÄ NATALIA, hänen tyttärensä.

SVANTE, hänen poikansa.

VILLE VARPALAINEN, nuori ylioppilas.

ROUVA ORMANSUO,

HILDUR, hänen tyttärensä

HILDA, Ormansuon palvelija.

VIHTORI, Möyhösen renkipoika.

} helsinkiläisiä kesävieraita.

ENSIMÄINEN NÄYTÖS.

Rikkaasti, mutta mauttomasti sisustettu kamarihuone maalaiskauppias Möyhösen luona. Ovi vasemmalle ja oikealle. Peräseinällä m. m. jonkinlainen väripainostaulu, esim. sohvalle makaavaa lammasta esittävä.

Esiripun noustessa Möyhönen istuu keimutuolissa, lukee sanomalehteä. Ulla on tuonut kahvitarjottimen sisälle, asettelee kuppeja.

MÖYHÖNEN

(Aivastaa hyvin ankarasti. Ullalta putoo kuppi ja se menee rikki.)

ULLA

Pappa!

MÖYHÖNEN

No?

ULLA

Taas sinä sillä tavalla . . . niinkuin hevonen!

MÖYHÖNEN

Minkäs sille mahtaa, kun jumalanvoima jyllää.

ULLA

Jumalanvoima... siinä sitä taas rikoin kupin, ihan sinun takiasi.

MÖYHÖNEN

Onhan siellä toisia.

ULLA

On. Mutta sinussa vaan ei ole miestä, eikä sinusta ikinä tulekaan miestä.

MÖYHÖNEN

No, no! Mamma, mamma!

ULLA

Niinkuin ma sanoin. Sen seitsemänkymmentä kertaa olen minä sinulle opettanut ihmisten tapoja, ja —

MÖYHÖNEN

Sinun pitää opettaa seitsemänkymmentä kertaa seitsemänkymmentä. (*Uusi aivastuksen puuskaus.*) Kas sitä nyt! (*Ottaa nuuskaa.*)

ULLA

Nuuskaa vielä tiemmäsen! Kyllä minä... Ei enää kehtaa mennä sinun kanssasi minnekään. Milloin sinä yskit ja pärskit ja irvistelet silmät sirrillään, milloin väännät sitä nuuskaa nenääsi. Niinkuin sanoin... ei kehtaa.

MÖYHÖNEN

Ohhoh, mistä se sappi nyt puhkesi! Hyvinpä sinä ennen kehtasit minun matkaani lähteä.

ULLA

Ennen, ennen. Mutta nyt meidän pitää olla myöskin fiiniä. Kun pitäjän herrasväki kutsuu meitä kesteihin ja kalaaseihinsa, tulee meidän osata käyttäytyä säätyimme ja arvomme mukaisesti.

MÖYHÖNEN

Siinä se on käytös: kun käy, niin käy.

ULLA

Ja kun syö, niin syö... niinkuin iiliäinen!

MÖYHÖNEN

Niin oikein mamma, ja pistää sitten nuuskan päälle.

ULLA

Vain niin! Niin sinä sanot. Sitäkö varten minä käskin sinun hankkimaan Siviälle ja Sfantelle kotiopettajan, että sinä itse saisit olla noin vaan. — Vaikka mitä se lie senkin opetus! Joskus väännetään ruottia ja linkutetaan pijaniinoa, mutta käyttäytymisestä tuskin on itselläkään vähääkään tolkkua. Se muka menee itsestään.

MÖYHÖNEN

Ja sitäkö sinä meinaat maisteria, Varpalaista?

ULLA

Ketäs muuta.

MÖYHÖNEN

Älä morkkaa, mamma, sitä poikaa. Se on oikea mies se.

ULLA

On ja — etten ma sano. Jos en itse olisi ostanut kaupungista sitä uutta kirjaa, niin samallaisia pölkkyjä olisivat Siviä ja Sfantte kuin sinäkin.

MÖYHÖNEN

Yhym... niin sitä —

ULLA

Niin, niin... niinkuin en minä monta kertaa olisi sitä juuri sinunkin käteesi turkuttanut. Koko Suomenmaan, koko sivistyneen maailman parasta kirjaa: „Hieno käytös“ sen nimi on, pane se nyt etes mieleesi. Ja kohta sinä saat ruveta siihen lähemmin tutustumaan.

MÖYHÖNEN

Joko taas. Olenhan minä sen jo sanonut, ettei ole vanhasta komeljanttariksi. (*Menee oikealle. Kuuluu aivastus.*)

ULLA

Ota ja anna!... komeljanttariksi... kyllä minä vielä komeljantin näytän!

SVANTE

(*Tulee vasemmalta vähän omituisesti puettuna, hajamielisesti lukien kirjaa „Hieno käytös“.*)

„Yleensä on mitä huolellisemmin vältettävä kaikkia äänekkäitä ilmauksia. Sen tähden tulee esim. niistä

nenäänsä niin hiljaa kuin mahdollista. Haukotella ei saa." (*Haukottelee äänekkäästi.*) — Ihmeellistä, kuinka tämä kohta aina minua — haukotuttaa...

ULLA

Kas niin, Sfantte. Tutki sinä vaan kirjoja, poikani.

SVANTE

Kas, mamma! — Kyllä tämä on sentään erinomaisen kirja, mamma. Eikö ole ihmeellinen! Minä luen jo yhdeksänteen kertaan tätä, ja aina on sen salattu sisälläpito ikäänkuin uutta. Se yhä enemmän aukeaa, ikäänkuin syvenee minulle... ja minä syvenen siihen.

ULLA

Se on oikein poikani, se on oikein.

SVANTE

Me olemme jo pian... ihan kuin suuren kaupungin daamit ja gentlimannit.

ULLA

Niin, taamit ja kentlimannit... ja sitten me olemme koko pitäjän esikuvana ja kunniana. Itse fosmestarin ylpeä Kreeta-fröökinä saa hävetä meidän Siviän rinnalla.

SVANTE

Mikä on forsmestarin Kreeta! Pystynokkainen irvihammas. Pyf! Aina minä nyt ennen otan — vaikka — vaikka... Ormansuon Hildurin —

ULLA

Otat! Hyvänen aika, ethän sinä etes tunne häntä!

SVANTE

En. Mutta meidän maisterimme Varpalainen on käynyt siellä, ja hän sanoo tuon neidin olevan komean ja korean kuin setripuu Libanonin vuorella.

ULLA

Ahaa... mutta jos maisteri itse käykin setripuun varjoon päiväänsä paistattamaan.

SVANTE

Niin hieno neiti se nyt huolisi sellaisen miehen! Ei-hän maisterilla ole minkäänlaista käytöstä edes... kuinka minä sanoisin... hienoja tapoja. Maisteri ot-takoon meidän Siviän, siinä se.

ULLA

Sh! Ei puhuta siitä -- niin kovaa. — No luepas sinä nyt kirjaasi oikein ääneen, että minäkin jotain kuulen... sen papan takia.

SVANTE

Istukaa te sinne sohvaan, minä alaslasken itseni tähän. Mihinkäs minä taas pääsin, jaaha sivu 15. Niin — — „haukotella ei saa, kaikkein vähemmän äänek-käästi, jollei sitä voi estää, pitää haukotellessa panna kätensä suun eteen, sitä ammolleen avaamatta.“ (*Har-jottelee.*)

ULLA

(*Haukottelee, patee molemmat kädet suun cteen.*)

Jaa, se pitää pöntätä papan päähän se.

SVANTE

(*Jatkaa.*) „Jos kellä on nikko, eikä voi sitä pidättää, on parempi poistua huoneesta, kuin herättää huomiota läsnäolevien kesken. Aivastaa pitää niin hiljaa kuin mahdollista” —

ULLA

Niin, mutta entäs meidän pappa!

SVANTE

— „jollei aivastuksen puuskaus synny aivan äkkiä, on pidettävä nenäliina suun edessä liian voimakkaan äänen tukahuttamiseksi ja samalla käännettävä pää aina sivulle päin.” — (*Alkaa aivastella.*) Tshih, mamma, nyt se, tshih — — — (*Myöskin Ullaa alkaa aivastuttaa; molemmat koittavat pistää nenäliinaa suuhun ja kääntää päätä sivulle päin.*)

SIVIÄ

(*Tulee vasemmalta.*) No mutta mamma... ja Svante... mikä teihin on mennyt?

ULLA

Me vaan harjoittelemme... tshih —

SIVIÄ

Ai, hienoa käytöstä! Mainiota. Kyllä se on verra-ton teos, minkä mamma toi! Ajatteles mamma, kyllä

minä nyt osaan keskustella herrojen kanssa... vaikka mistä. Maisteri Varpalainenkin sanoi —

ULLA

Niin mitä sanoi?

SIVIÄ

— sanoi, että minä olen jo paljon edistynyt.

ULLA

Jaa käytöksessä?

SIVIÄ

Niin — ja musiikissa. Varsinkin teoriassa, sanoi hän.

ULLA

Vai tevoriijassa... se meinaa sitten niin paljon kuin —?

SIVIÄ

Se ei tarkoita niin paljon itse soittoa, kuin niitä muita puheluja ja resoneerauksia siinä pianon ääressä ... tangenteista ja duureista. Huomaa mamma, ei saa sanoa tuureista vaan duureista, pehmeä d. Näet ruotsinkielessä on ainoastaan pehmeä d, — ja minä ole jo paljon oppinut ruotsiakin. Eller hvad tänker du? (*Lausuu: Eller vaa änker tu.*)

ULLA

Niin, niin, tyttäreni, etisty sinä vaan tuureissasi maisterin kanssa.

SIVIÄ

Ja aatteles, mamma! Varpalainen sanoi, että minulla on paljon kauniimpi ääni kuin kalkkunalla. Ja kalkkuna on oikein fiini ulkomaan lintu.

ULLA

Voi, voi, se on lystiä, se on lystiä, tyttäreni. Ja mistäs se sinulle sitten huono ääni olisikaan tullut, minäkin kun olin nuorena kova laulamaan. — Mutta menepäs nyt katsomaan, ovatko pappi ja maisteri kotona, ja kutsu kahville heitä.

SIVIÄ

Menen. Ja minä pyydänkin oikein nätisti. Kas näin, mamma. (*Niijaa.*) „Mamma pyytää pappia ja herra opettaja maisteria saapumaan heti yksinkertaiselle kahvikupille.“ (*Menee vasemmalle.*)

ULLA

Juuri niin. No mene nyt. Minä haen pannun. — (*Mennessään.*) Ystävällisesti yksinkertaiselle kahvikupille. (*Vasemmalle.*)

SVANTE

(*Pastierailee yksin, pureskelee kynsiään ja lukee.*)
— — „Ei sovi irvistellä, kaivella nenäänsä sormellaan, imeskellä hampaitaan, kierrellä viiksiään.“ — No, mitäs tämä? — „kierrellä viiksiään“ — jaaha! — ja Varpalainen kiertää yhtämittaa niitä haitusiaan. Jumalan kiitos, että minulla ei juuri ollenkaan ole viiksiä. (*Jatkaa.*) — „Ei sovi — — hypistellä näppiään, kynsiä ruumistaan, pureskella kynsiään“ — ai, „pureskella kynsiään“! (*Tempaa sormen suustaan pois.*)

MÖYHÖNEN

(*Tulee oikealta.*) Älä sinä vaan päätäsi halkaise sen mannan raamatun kanssa.

SVANTE

Ai, pappa, miten pappa sillä tavalla —

ULLA

(*Vasemmalta kahvipannuineen.*) No, pappa, katsoppas, kuinka Sfantte ahkeroitsee.

MÖYHÖNEN

Entä Varpalainen — ja Siviä?

ULLA

Anna sinä heitän nyt... kyllähän tulevat, kun ehtivät.

SIVIÄ

(*Tulee vasemmalta.*) En minä löytänytkään maiseria.

ULLA

Narraat.

SIVIÄ

Enkä löytänyt.

MÖYHÖNEN

Jahkas minä menen. (*On menossa vasemmalle, mutta ovessa tulee Varpalainen vastaan.*) No, siinä hän se on mies. (*Siviään vilkaisten.*) Olipas siinä Tuppurainen Tappuraista takaamassa?

VARPALAINEN

Miten niin?

ULLA

(*Möyhöselle.*) Pappa sinä!

MÖYHÖNEN

Ilman vaan. Kahville tässä etsittiin.

ULLA

Niin. Maisteri tekee yksinkertaisesti ystävälliselle kahvikupille.

VARPALAINEN

Niin kai, kiitosta vaan! — Käväsin äsken vähän kylällä. Ormansuon herrasväki laittoi terveisiä. Pyysivät anteeksi, etteivät ole vielä joutaneet käymään täällä visiitillä, mutta toivoivat, että herrasväki tekisi niin erinomaisen ystävällisesti ja pistäytyisi jo tänään heidän luona.

ULLA

Kuule nyt, pappa!

SVANTE

Todellako! Kiitoksia maisteri, teillä on aina onni kantapäillänne.

ULLA

Kyllä meidän nyt pitää tehdä niin erinomaisen ystävällisesti.

SVANTE

Kuinka... oliko neiti Hildur myöskin kotona.

VARPALAINEN

Oli. (*Veitikasti.*) Ja minä sanoin teiltä paljon terveisiä.

SVANTE

Oi, kiitos!... Oo, sinä setripuu Libanonin vuorella!

ULLA

Pappa, meneppäs nyt laittamaan, pappa, simusetit kaulaasi.

MÖYHÖNEN

Ihanko näin päätäpahkaa?

ULLA

No iltahan tässä muuten tulee.

VARPALAINEN

Niin, kyllä minä sanoin, että me piakkoin tulemme

SIVIÄ

Soitetaankos siellä?

VARPALAINEN

Ai tosiaan. Neiti voi soittaa, siellä kyllä on piano

ULLA

Mutta katsoppas, Sfantte, ensin jotakin papalle sopivata kohtaa sieltä kirjasta. Sen aivastamisen se kyllä jo tietää — muista nyt, pappa! — mutta katso, mitä siellä esim. nuuskasta sanotaan.

SVANTE

(*Selailee kirjaansa.*) Nuuskasta... Tuossa, jaaha. „Jos polttaa tupakkaa tai käyttää nuuskaa, on kohteliaisuuden vaatimusten mukaista tarjota niille henkilöille, joiden kanssa on tekemisissä, ensimmäinen nuuskasie-
maus tai savuke.”

ULLA

Eikö siellä muuta ole?

SVANTE

Ei... ei tässä...

MÖYHÖNEN

Jumalan kiitos. Kyllähän minä tätä tarjoan. (*Tarjoaa Ullalle, joka ei huoli siitä. Sitten tyytyväisenä itse nuuskaa.*)

SIVIÄ

Katsoppas, mitä soitosta sanotaan.

SVANTE

— — „Jos” — jaaha, tuossa — „jos toimeenpannaan lausunto- tai soitannollisia esityksiä ja pyydetään ottamaan niihin osaa, on typerää kursastelua antaa pyydellä itseään useampia kertoja; auliisti ja kohteliaasti tulee täyttää pyyntö.”

VARPALAINEN

Niin, neiti. — Kai me alamme sitten valmistautua vaan.

ULLA

Mene nyt panemaan, pappa, simusetit kaulaasi. Ja sano Vihtorille, että valjastaa hevosen. Me Siviän kanssa haemme oikein kirkkoklänningit päällemme. *(Möyhönen, Ulla ja Siviä poistuvat.)*

SVANTE

Mutta me tutkistelemme vielä vähän... teillekin, herra Varpalainen, se tekee hyvää. Katsotaan edes niitä paikkoja, mitä minä olen alleviivannut. Tuossa esim.: „Olen rojhennut tulla tervehtimään“, — jaa, mutta meitähän on kutsuttu. Entäs tässä — puvuista. „Mitä varsinaisiin pukuihin tulee, käyttää suuren maailman mies puolille päiville saakka lyhyttä takkia, kirjavia tai yhdenvärisiä liivejä, kirjavaa kaulushuivia ja matalaa, pyöreää lakkia. Puolen päivän jälkeen päivälliseen saakka hän käyttää mustaa pitkää takkia (bonjouria eli redingotia)“ — kuinka ne nyt sanotaan? — „kernaimmin mustine liiveineen ja mustine kaulushuiveineen. Kun on kyseessä pienikin juhlatilaisuus“ — jaa, tämä sopii, juuri tämä paikka sopii nyt — „juhlatilaisuus, on hän iltasin aina hännystakissa valkoisine tai mustine liiveineen ja ehdottomasti valkoisine kaulushuiveineen tai myös smo... smokingissa, jolloin kaulushuivin aina tulee olla musta. Iltapäivällä ja iltasin käyttävät herrat aina korkeaa hattua.“ — Niin minä teen! Nyt on minulla tärkeä juhlatilaisuus, siis panen minä hännystakin valkoisine kaulushuiveineen. — Mutta, miten te, herra Varpalainen, aiotte näyttäytyä.

VARPALAINEN

Näin vaan.

SVANTE

Mutta... varrotkaas, täällä sanotaan: „Ellei puku ole oikein hieno ja uusi, voi sen seikan auttaa uudella hatulla, sekä hyvillä käsineillä ja jalkineilla.“ Odottakaa, minä tuon puodista heti teille hatun ja kengät — sekä vanttuut. (*Menee oikealle.*)

VARPALAINEN

(*Yksin.*) No nyt minä pelaan tämän pelin loppuun asti.

SVANTE

(*Tulee tavaroineen.*) Tässä näin. Ottakaa nämä.

VARPALAINEN

(*Paiskaa oman ylioppilaslakin päähänsä, viskaa hatun ja käsineet syrjään, mutta kengät ottaa ja pistää jalkaansa.*) No, nämä kelpaavat.

SVANTE

(*Selailee yhä kirjaansa.*) Tuohan minun pitäisi myöskin muistaa: „Jo vanhassa Roomassa muodostui keisari Heliogabaluksen hallituskautena (v. 218—222 j. Kr.)“ — (*Tankkaa useampaan kertaan vuosilukuja.*) — „erityinen naisten senaatti, jolla oli määräävä sana julkista seurustelua koskeissa kysymyksissä.“

VARPALAINEN

Aivan oikein, Heliogabalus.

SVANTE

Siitä saa erinomaisen puheenalun.

VARPALAINEN

Kas vaan.

SVANTE

Ahaa, tämä on tärkeä: „Kieli on annettu ihmiselle, jotta hän voisi salata ajatuksensa. Sillä seuraelämässä merkitsee paljon enemmän totuuden peitteleminen, salaaminen ja kartteleminen, kuin sen julkilausuminen.“

MÖYHÖNEN

(*On „simusetit kaulassa“ tullut oikealta ja kuullut viimeisen.*) Se on kumminkin selvää pakanain oppia, sen sanon, niin kauppias kuin olenkin.

ULLA

(*ja Siviä tulevat vasemmalta „kirkkokläningeissä“.*) Kas niin, pappa! — No, Sfantte, mitä sinä meinaat, mene nyt joutuin päällesi panemaan.

SVANTE

(*Mennessään.*) Ai, ai... hännystakki... ehdottomasti valkeine kaulushuiveineen...

SIVIÄ

Olenko minä nyt nätti?

VARPALAINEN

Nätti kuin näkinkenä jälkeen auringonlaskun.

SIVIÄ

Miten runollinen te olette!

ULLA

Niin, kyllä te osaatte, kun te vaan tahdotte, mutta te ette viitsi. Olette tuossa olennossa yhtä laiska kuin tuo meidän pappa.

VARPALAINEN

Jaa, se lankee luonnostaan, niinkuin Hovin piikain naiminen.

MÖYHÖNEN

Kas se, se oli juuri niinkuin minun suustani!

VARPALAINEN

Vaikka voisimme me nyt tällä kertaa, noin niinkuin huvun vuoksi, pitää pienen harjoituksen siinä „hienossa“ käytöksessä.

MÖYHÖNEN

Niin ettäkö niissä uusissa tempuissa? Pitäkääpäs, meidän Ullan mieliksi.

ULLA

Pappa sinä!... muistakin: Ulriikka!

VARPALAINEN

Jos minä yritän. Katsokaa te päältä.

SVANTE

(*Tulee itseksään höpisten.*) — — „Ovelle mennään takaperin“ —

ULLA

Katsos nyt, Sfantte, maisteri pelaa sen fiinin käytöksen.

VARPALAINEN

(*Menee ulos, tulee hetken perästä keikaillen sisään, Svanten antama hattu kädessä.*)

SVANTE

(*Rientäen oikaisemaan.*) Ei, ei... hattu pitää olla... aukko ei saa olla ylöspäin.

VARPALAINEN

(*Korjaa hattua, etenee ja kumartele.*) Olen rojhennut tulla tervehtimään herrasväkeä, nimeni on Varpalainen, olen kotiopettajana kauppaneuvos Matti Möyhösen —

ULLA

Sanokaa Mathias! (*Kyytipoika Vihtori tulee oikealta sisään.*)

VARPALAINEN

(*Jatkaa.*) — kauppaneuvos Mathias Möyhösen luona.

ULLA JA SIVIÄ

Mainiota! Oivallista!

SVANTE

(*Jännityksellä seuraten.*) Niin, ja sitten takaperin ovensuuhun tuolille... hattu tuolin alle... suuren maailman mies panee aina hatun tuolin alle.

VARPALAINEN

(*Tekee sen hyvin keikaillen.*)

VIHTORI

(*Nauraa leveästi ja nikottaa joukkoon.*) No vie sun pirhana, juur kun meirän Vantte-herra!

SVANTE

(*Huomaa pojan nikottavan, sieppaa kirjan ja näyttää sitä hänelle.*) Mitä sinä siinä louskit! Etkö näe, kirjassa sanotaan: „Jos kellä on nikko, eikä voi sitä pitää, on parempi poistua huoneesta.“ Mene pihalle louskimaan. (*Työntää Vihtorin ulos.*)

VIHTORI

(*Vilkaisten ovesta uudestaan.*) Panenkos minä Läsin vai Mustan?

MÖYHÖNEN

Pane Musta.

ULLA

Ja rillat. — Aletaan nyt lähteä vaan... päällysvaatteet ovat vielä syyräänättä. (*Menee.*)

MÖYHÖNEN

Mennään, mennään. (*Kaikki poistuvat vasemmalle. Hetken päästä juoksee Svante takaisin, ottaa peilinlaatikosta sormuksen ja pistää sen hyvin huomattavasti liivinsä taskuun, sanoen:*)

SVANTE

Ennenkuin Varpalainen ehtii. (*On menossa.*)

E s i r i p p u.

TOINEN NÄYTÖS.

Ormansuon vierashuone. Yksinkertaisesti, mutta hauskaasti ja oikeaan maalaistyyliin sisustettu. Perällä ovi eteiseen, oikealla ovi keittiöön ja vasemmalla ovi viereiseen kamariin. — Peräseinällä ympäristöön sopivissa puitteissa esim. taulu „Leikkivät pojat“.

Esiripun noustessa rouva Ormansuo järjestelee rauhallisesti huonetta.

HILDUR

(Tulee juosten perältä.) Äiti, äiti, ne tulevat, ne tulevat!

ROUVA ORMANSUO

(Säikähtää.)

HILDUR

Minä näin kuistilta jo Villen, hän tulee pyörällä edeltäpäin.

ROUVA ORMANSUO

Te vallattomat! Kaikkia hullutuksia teidän päähänne pälkähtääkin! *(Ryhtyvät vähän kiireellisemmin järjestämään.)*

HILDUR

Mutta ihan totta, äiti, Villehän sanoi, että se on jotakin aivan ehtaa. Varsinkin se nuori herra kuuluu patentin ansaitsevan.

VARPALAINEN

(*Perältä.*) Päivää taas. Minä kun pidin kiirettä!

HILDUR

(*Rientää tervehtimään.*) Tulevatko he?

VARPALAINEN

Tietysti! (*Matkien Ullaa.*) „Meidän pitää nyt olla niin erinomaisen ystävällisiä“. — Ihan kohta ovat he täällä.

ROUVA ORMANSUO

Te suuret veitikat!

HILDUR

Entä nuori herra?

MÖYHÖNEN

Svante? Tietysti hän etupäässä oli ihastunut kutsusta. Ja tiedätkö, minä vein terveisiä sinulta!

HILDUR

Mitä hän sanoi?

MÖYHÖNEN

„Oo, sinä setripuu Libanonin vuorella.“

HILDUR

Mainiota, mainiota!

VARPALAINEN

Ja miten hän on puettu!

HILDUR

Kerro, kerro, ettemme aivan heti nauruun ratkea.

VARPALAINEN

(*Alussa matkien.*) „Hännystakki — ehdottomasti valkeine kaulahuiveineen“ — stormari päässä, ja ruskeat kengät.

ROUVA ORMANSUO

Mutta kuulkaa, kyllä tämä on väärin, minun tulee ihan sääli heitä. Tällaisia komedioja te järjestätte!

HILDUR

No mutta hyvä ihminen, äiti, pitäähän sitä täällä maallakin joskus saada jotakin hauskaa.

VARPALAINEN

Eihän tässä mitään pahaa ole. Marakatti nauttii itse eniten omista tempuistaan, ja sitä enemmän kuta enemmän sille käsiä taputetaan.

ROUVA ORMANSUO

Mutta... minä vaan ajattelin itse kauppiasta, sinähan sanoit, että hän —

VARPALAINEN

Se on totta. Hän on todella herttainen, itse hyvän-
tahtoisuus. Ja senpä takia hän antaa mennä vaan.

HILDUR

Ja Siviä-neiti?

VARPALAINEN

Niin, sinun pitää pyytää häntä soittamaan ja laulamaan. Sitä ääntä, sitä ääntä! (*Eteisestä kuuluu kopinaa.*)

ROUVA ORMANSUO

Sht! Siellä he jo taitavat olla.

VARPALAINEN

Ja nyt — varsin arvokkaasti! Antakaa minä käyn vastaan. (*Menee. Eteisestä alkaa kuulua puheen soriinaa, sitten selvästi:*) Minä ajoin edellä ilmoittamaan herrasväen tulosta.

ULLA

Tietysti, tietysti. Me ymmärrämme.

VARPALAINEN

(*Ovella.*) Tehkää hyvin, käykää sisälle. (*Astuvat sisälle.*) Saan esitellä: rouva Ormansuo, rouva Möyhönen —

ROUVA ORMANSUO

Tervetulemaan!

ULLA

Hyvää päivää, rouva, hyvää päivää... Ulriikka Möyhönen... ja tässä on kai talon fröökinä, hyvää päivää!... No, Siviä ja pappa! (*Möyhönen on vasta ovessa tulossa, Siviä seisoo neuvotonna ovipielessä, lähtee nyt niijailemaan.*) — Tämä on minun tyttäreni Siviä Natalia — Siviäksi vaan kutsutaan —

VARPALAINEN

Nuori herra on näemmä jäänyt ulos vielä peilailemaan ja pitämään viimeisiä harjoituksia itsekseen.

ULLA

— ja meidän pappa... minun mieheni Mathias.

ROUVA ORMANSUO

Oikein hauskaa, että herrasväki tuli tervehtimään. Täällä yksinäisyydessä tulee aika niin yksitoikkoiseksi ja ikäväksi, varsinkin kun miehenikään ei ole vielä päässyt Helsingistä lomalle. On oikein ilahuttavaa —

ULLA

(*Keskeyttäen.*) Niin, eikä täällä olekaan paljon kenenkä kanssa voisi seurustella. Täällä on niin hirmuisen vähän — tietätkö, rouva Ormansuo, niin hirmuisen vähän — siivistyneitä perheitä. (*Möyhöselle.*) Pappa, kuulitko pappa, herra ei vielä olekaan tullut, — nyt sinä et nuuskarasiaasi kajoakaan, muista se!

ROUVA ORMANSUO

Herrasväki käy nyt istumaan, onhan täällä sentään sen verran istuimia, vaikka sitä näin pitää vähempäänkin tyytyä.

ULLA

(*Kurkistellen seinille.*) Kiitoksia vaan, kiitoksia. Minä niin mielelläni katselen aina kaikkia... tauluja ja kuvia... ja yleensä taitetta. (*Viittaa Siviää luokseen ja näyttää hänelle taulua „Leikkivät pojat“.*) Phyi,

kuinka siivotonta, ajattele nyt: ilkimän alasti!... toista se on meidän taulu, se sohvalla nukkuva lammas. — Niin, tietätkö, minä niin kovasti ihailen taitetta.

VARPALAINEN

Jaa, minä kyllä voin sen todistaa.

ROUVA ORMANSUO

Sangen hauska kuulla. Me kyllä myöskin taidetta rakastamme.

ULLA

Minä käskin meidän papan viime keväänä ostamaan pijaniinon ja ottamaan opettajan Siviälle. Minä sain, että ainakin Siviän pitää oppia pelaamaan.

VARPALAINEN

Oo — neiti on oppinut erinomaisesti, soittaa jo ihmehen suloisesti.

HILDUR

Kenties neiti suokin meille ilon kuulla. Laulaako neiti myös?

SIVIÄ

Ehkä —

ULLA

No Siviä... mitäs sinä... Laulaa hän, ja hänellä onkin hyvä ääni, niinkuin minullakin ennen nuorempana. (*Jatkaa tarkasteluaan, menee sivuhuoneeseen viivälle ovelle.*) Täällä on vissiin toinen kamari... onkos herrasväellä riittänyt mööpeleitä? (*On menossa ovesta vasemmalle.*)

ROUVA ORMANSUO

Tehkää hyvin. Mennään vaan sinnekin katsomaan.

HILDUR

Siellä on pianokin. Neiti voi sitten meille vähän soittaa ja laulaa.

SIVÄ

(Varpalaiselle.) Maisteri, uskallankos minä?

VARPALAINEN

Tietysti, teidän pitää suoda heille se ilo.

SIVÄ

Kyllä minä sitten... minä soitan... mitäs minä nyt... sopiikos se „herra Nooa“?

VARPALAINEN

Ihmeellisesti, „herra Noakki“ sopii erinomaisesti. *(Menevät. Möyhönen, jäätyään yksin, käyttää tilaisuutta hyväkseen ja torkahtaa oikein rehellisesti. Hetken päästä tulee Ulla.)*

ULLA

Jestas sitä unenpesää!... pappa, pappa... nukku-
maankos sinä... pääsetkösi siitä!

MÖYHÖNEN

No, no, mamma kulta. *(Haukottelee leveästi.)*

ULLA

(*Lennättää molemmat kätensä Möyhösen suuntaan.*)

MÖYHÖNEN

(*Läpsäsee kädellään.*) No, mamma sinä!

ULLA

Muista nyt pappa, että haukotellessa on aina pantava kädet suun eteen. — No tule nyt siitä. (*Menevät vasempaan. Hetken väliäika.* — *Kuuluu koputus peräovelta, yhä kovemmin. Hilda tulee oikealta kyökintä ovesta ja on menossa yli näyttämön vasemmalle, mutta kuulee koputuksen ja rientää avaamaan.*)

SVANTE

(*Astuu sisään.*) Tervehdän, päivää! Kenties minulla on kunnia puhutella neiti... Hilduria?

HILDA

(*Veikeästi.*) Minun nimeni on Hilda, mutta —

SVANTE

Hilda eli Hildur, mikä suloinen nimi! Ja minä ymmärrän, että neiti suvaitsee käyttää vaihtoehtoisesti. (*Käy kädestä tervehtämään.*) Jos sallitte.

HILDA

Tehkää hyvin ja käykää istumaan; toiset vieraat menivät —

SVANTE

(*Peräytyy ovensuuhun istumaan ja panee „stormarin” tuolin alle.*) Oo, miten te olette ystävällinen. Jos suvaitsette... eihän meillä ole toisia ikävä... Oikeastaan minä tahdoinkin tavata neitiä kahdenkesken.

HILDA

Minuako?

SVANTE

Niin juuri. (*Ottaa pöveltaan mauttomasti laitetun „kukkaspuketin” ja ojentaa sen Hildalle.*) Pyydän teitä armollisesti ottamaan vastaan tämän.

HILDA

Minulle tämä kunnia!

SVANTE

Jos suotte minulle kunnian antaa sen.

HILDA

Minä kiitän!... te olette liian ystävällinen. (*Itsekseen.*) Hauska erehdys, mutta katsotaanhan, mitä tästä lopuksi tulee.

SVANTE

Saan luvan kysyä, miltä neidistä tuntuu olo täällä maaseudun raikkaassa ilmassa?

HILDA

No kiitos — vähän ikävää tämä suoraan sanoen on.

SVANTE

Ooho!

HILDA

Minä tarkoitan: on liian yksinäistä, hiljaista. Kaupugissa aina iltasin... varsinkin sunnuntaina — — se on toista se!

SVANTE

Minä ymmärrän, minä ymmärrän. Mutta kunhan neiti nyt täälläkin ehtii saada enemmän tuttavuuksia, niin minä toivon —

HILDA

Niin no, ehkä se sitten menettelee.

SVANTE

Ja minä uskallan toivoa, että neiti vielä ihastuu meidän maaseutuoloihimme siihen määrin, ettei täältä pois halajakaan.

HILDA

Ei, ei, en minä. Kaupunkiin minä tahdon heti syksyllä.

SVANTE

Mutta jos noin niinkuin lujemmilla siteillä tulisi sidotuksi tänne.

HILDA

Mitä te tarkoitatte?

SVANTE

Minä tarkoitan, että samoin kuin jo vanhassa Roomassa keisari Heliogabuluksen hallituskautena v. 218

—222 j. Kr., oli erityinen naisten senaatti, jolla oli määräävä sana julkista seurustelua koskevissa asioissa, niinkuin esim. käyttäytymisessä ja pukeutumisessa ... että te olisitte vakituisesti tämän paikkakunnan sekä senaatti että puheenjohtaja.

HILDA

Mitä te?... tuosta minä en ymmärtänyt mitään.

SVANTE

Oo — te olette hurmaava... te tekeydytte noin tietämättömäksi — — mutta naiselle sopii juuri tuollainen vaatimaton kainous.

HILDA

Mutta selittäkää toki minulle, mitä te oikeastaan tarkoitatte. Ihan totta, minä en ymmärrä sitä.

SVANTE

Suvaitsette siis?

HILDA

Tietysti.

SVANTE

Minulla on sangen suuri kunnia pyytää neitiä kokonaan jäämään tänne... minä uskallan tarjota teille käteni, — anteeksi, uskallan pyytää teidän silkkihienoa kätöstänne.

HILDA

Mi-mitä!

SVANTE

(*Tarjoaa sormusta.*) Ja rohkenen heti tarjota teille tämän, ystävyyssemme liiton ensimmäisen merkin... pysyköön se side aina lujana.

HILDA

(*Vallattomasti.*) Todellako! Ettehän te vain laske sopimatonta leikkiä!

SVANTE

(*Polvistuen Hildan eteen.*) Kautta gentlemannimiehen kunnian, on tämä minulle ihana totuus.

HILDA

(*Ottaa veikeästi sormuksen.*) No sitten — sopinee koittaa.

SVANTE

Te epäilette, vaikka näette, että minä olen varustautunut kuin suureen juhlaan — joko riemun taikka murheen hetkeen. — Te olette siitä nyt tehnyt juhlallisen kirkonajan minun sunnuntaihini.

HILDA

(*Puolittain itsekseen.*) Mutta millaiset kellot tästä vielä soivat!

SVANTE

(*Lähennellen.*) Minä kuulen jo ruumiissani ja sielussani rakkauden autuaallisen pasuunan äänen.

HILDA

Mutta kuinka te tulitte näin yht'äkkiä tämän tehneeksi?

SVANTE

Minä rohkenen nyt sanoa sen. Minä näette pelkäsin, että maisteri Varpalainen muuten ennättää edelle.

HILDA

(*Itsekseen.*) Oh! Arvasin minä. — Hänellä on jo omansa.

SVANTE

Niinkö! (*Vasemmalta alkaa kuulua liikettä.*)

HILDA

Niin, niin, mutta sittepähän nähdään. Minun täytyy nyt laittaa kaikki kuntoon. (*Kiireesti oikealle.*)

SVANTE

Oo, sinä setripuu Libanonin vuorella! (*Menee jälleen istumaan.*)

HILDUR

(*Tulee vasemmalta.*) Ai, hyvänen aika, täällä on vieras vallan yksin. Varmaankin nuori herra Möyhönen?

SVANTE

(*Ei ole näkevinään. Itsekseen.*) Luultavasti talon palvelija. Helmi Saarenheimo sanoo, että palvelusväkeä ei juhlatilaisuudessa sovi puhutella.

HILDUR

(*Nauruaan pidätellen.*) Suonette anteeksi meille, kun olette täällä näin yksin joutunut istumaan, — minä kutsun toisetkin tänne. (*Menee. Viereisestä huonees-*

ta, josta silloin tällöin on voinut kuulua vähemmän valmistaa „taitetta“, siirtyvät nyt sekä vieraat että talonväki näyttämölle.)

VARPALAINEN

(*Svantelle.*) No te myöhästyitte hiukan. — Saan esitellä morsiameni, neiti Ormansuo ja —

SVANTE

Kuinka? Oletteko te neiti Ormansuo — ja herra Varpalaisen morsian? Onko se mahdollista?

VARPALAINEN

Kyllä se todellakin on mahdollista, vaikka minä tahallani olen pitänyt sen tähän asti ilmoittamatta.

ULLA

Totellako! Te olette olleet häijy... ja menetellyt sopimattomasti... Saan kuitenkin onnitella.

SIVIA

Mennään kotio, mamma!

ULLA

Sh! Älä ole milläsikään! Entäs tätä!

SVANTE

(*Itsekseen.*) Minä en todella ymmärrä. — Kieli on annettu ihmiselle, jotta hän voisi salata ajatuksensa. (*Hildurille.*) Kuka sitten oli se komea neiti, joka otti minut vastaan täällä?

HILDUR

Hän oli varmaankin Hilda, meidän palvelija.

SVANTE

Kuinka, onko hänen nimensä Hilda?

HILDUR

On.

SVANTE

Ja arvoisan neidin nimi, jos saan luvan?

HILDUR

Hildur minun nimeni on.

SVANTE

Kiusoittava yhdenmukaisuus nimissä.

HILDUR

Kuinka niin?

SVANTE

Niin... minä vaan tarkoitan, että naista kohtaan on yleensä aina oltava kohtelias, kuten Helmi Saarenheimo sanoo kirjassaan —

HILDUR

Oo, te olette oikein kirjoista oppinut sen! Te mahdatte viljellä paljon kirjallisuutta?

SVANTE

Jaa, minä luen ainoastaan suuria kansallisia teoksia, kuten esim. tuon tunnetun naiskirjailijamme Helmi Saarenheimon —

VARPALAINEN

Anteeksi, minä olen kuullut, että se „helmi“ onkin — toista maata.

SVANTE

(*Jatkaen.*) — Helmi Saarenheimon kuuluisa teos „Hieno käytös“.

HILDUR

Minä olen kuullut siitä.

SVANTE

Eikö se ole ylitsekäymätön! Suomen kansa on tosin sille osannut arvon antaakin, sillä minä olen kuullut, ettei yhdelläkään teoksella meidän maassa, ei edes „Harhamalla“, ole ollut niin suuremmoista ja loistavaa menekkiä.

VARPALAINEN

Se on tietty se!

SVANTE

Ajatelkaa, mikä yleismaailmallinen aarre! Eikö tämä todella ole arvaamaton voitto meidän kohoavalle skulttuurillemme!

HILDUR

Tarkoitatte, että se lujittaa siteitämme länsimaiseen kultuuriin.

SVANTE

Aivan niin, aivan niin.

VARPALAINEN

(*Svantelle.*) Mutta teiltä on tainnut länsimaisesta läksystänne unohtua eräs kohta, vai mitä siellä sanotaan korkeasta silkkihatusta ja ruskeista kengistä?

SVANTE

(*Ymmällä.*) Jaa... tarkoittatte... minulle on nähkääs tämä hetki juhlahetki... ja sen vuoksi minä... teidän kihlajaisenne esimerkiksi...

VARPALAINEN

Kyllä ne ovat jo olleet ja menneet.

HILDA

(*Tulee oikealta tarjotinta tuoden.*)

ROUVA ORMANSUO

Hilda laskee tänne pöydälle. Minä pyydän, että vieraat ottavat täältä. Tehkää hyvin rouva Möyhönen.

ULLA

Kiitoksia paljon. — Mitäs erinomaista lajia tämä nyt onkaan?

ROUVA ORMANSUO

Se on sellaista nykyaikaista viiniä. Tehkää hyvin, neiti, ja herrat! (*Herrat ottavat.*)

SIVIÄ

Kiitos, minä olen raittiusseura Aamuruskon jäsen.
minä en tahdo —

ROUVA ORMANSUO

Mutta tämähän on vallan alkoholitonta, sellaista ai-
van uutta lajia.

ULLA

No, Siviä, ota nyt tällä kertaa.

SIVIÄ

Täytyy olla uskollinen periaatteilleen.

HILDUR

Mutta teissä kun on sellaista taiteilijaverta, ja kaik-
ki taiteilijathan jonkun verran ottavat...

SIVIÄ

Jaa, vaikka minusta tulisi kuinka etevä laulajatar...
kuinka etevä... niin minä en ikinä, en ikinä... minä
näyttäisin — uuden ajan!

HILDA

(On kyökistä noutanut Svantelta saamansa „kukka-
puketin" ja samalla lasin itselleen.) Anteeksi, jos mi-
näkin nyt tuon lasini ja uskallan esittää maljan. Minä
pyydän juomaan tämän nuoren herran ja minun kihla-
uksen purkamiseksi.

ULLA

Mi-mitä? Sfantte!

MÖYHÖNEN

Mitä minä kuulen! Onko tässä jotakin ollut?

VARPALAINEN

Arvattavasti. Vaikka herra Svante tahtoo vaatimattomasti seurata mestarinsa Helmi Saarenheimon neuvoa, että hän voisi salata ajatuksensa.

HILDA

(Kiinnittää kukat Svanten rintaan ja keimaillen ojentaa hänelle sormuksen.) „Teidän silkkihieno kätösenne.“

MÖYHÖNEN

(Nauraa hyvänsuovasti ja tavallaan vahingonilaisesti.) Jaa-a, jo riittää, jo riittää! Sanoinhan minä, että löyhäpäitä se tekee se mamman raamattu. Siinä on sinulle nyt! — Mutta nyt me panemme ihan rehellisesti nuuskaksi. (Tarjoo Varpalaiselle, hän ottaa.)

VARPALAINEN

Panemme, ja meidän kannattaa. (Nuuskaavat ja aivastelevat.)

ULLA

Pappa, pappa!... Mathias!... tuolla tavalla sinä nyt... voi, voi... tule pois Siviä — ja Sfantte... voi, voi... hyvästii, herrasväki, hyvästii! — (Siviä ja Ulla ovat niijaillen menossa, Svante hakee tuolin alta „stor-

mariaan", Möyhönen ei pidä kiireen kierää, myhäilee mielissään, Ormansuot ja Varpalainen ovat erittäin huvitettuja tilaisuudesta.)

Esirippu.

„Huviohjelmien avuksi“

nimisessä sarjassa on ilmestynyt seuraavat numerot:

- N:o 1 „**Mölkkäri Jussin elämäkert seittämäs lystjutus**“, Lou-nais-Suomen murteella kirj. *Iivari Järvelä*. Hinta 1 mk.
- N:o 2 „**Kolome hoastelua**“, Rautalammin murteella kirj. *R. Ha-lonen*. Hinta 75 p.
- N:o 3 **Neljä kuvaelmaa** etupäässä maalaisnäyttämöitä silmällä-pitäen kirjoitettu *Eero Eerola*. Sisältää kuvaelmat: Huuta-van ääni; Yhtymys ylemmä viepi; Metsän uni; Joulutontut. — Hinta 75 p.
- N:o 4 **Humoreskeja**, kirj. *Kaarlo Terhi*. Sisältää 15 huvijuttua. Hinta 75 p.
- N:o 5 **Näyttämökuvauksia**, kirj. *Eero Eerola*. Sisältää leikilli-set kuvaelmat: Kansaa valistamassa; Naapurit; Koha kui o; Lukukinkerit. — Hinta 50 p.
- N:o 6 **Pekan naimapuuhat**, pilakuvaus, kirj. *Aira*. Hinta 50 p.
- N:o 7 **Professori Mutakuono. Muinaismuistojen kerääjä**. Kaksi yksinpuhelua, kirjoittanut *Matti H.* Hinta 50 p.
- N:o 8 **Savolaisjuttuja**, kirj. *Sav'ojan Samppa*. Sisältää 6 mehe-vää murrejuttua. — Hinta 75 p.
- N:o 9 „**Yks friiaus**“, y. m. murrejuttuja Uudenkaupungin murteella, kirj. *Kyösti Vuorela*. Sisältää 5 iloista juttua. Hinta 75 p.
- N:o 10 **Merkkillissi jutui**, Turunpuolen murteella kirj. *Kaarlo Terhi*. Sisältää 8 huvittavaa murrejuttua. — Hinta 75 p.
- N:o 11 **Lausuttavia runoja I. Suomalaiskansallisia**. Koonnut *I. H.* — Hinta 75 p.
- N:o 12 **Lausuttavia runoja II. Nuorisolämän ja edistysrien-tojen alalta**, koonnut *I. H.* — Hinta 75 p.
- N:o 13 **Lausuttavia runoja III. Seka-aiheisia**, koonnut *I. H.* — Hinta 75 p.
- N:o 14 **Iltapakina Honkalassa**. Vuoropuhelu. S. N. L. palkit-sema. Kirj. *Anna Kaitila*. Hinta 50 p.
- N:o 15 **Esitelmän päätyttyä**. Vuoropuhelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *A. J. Vallinmäki*. Hinta 50 p.
- N:o 16 **Vaanilassa**. Vuorokeskustelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *Vento*. Hinta 50 p.
- N:o 17 **Nuorisoseura kyläämme**. Vuoropuhelu. S. N. L. palkit-sema. Kirj. *M. L—a*. Hinta 50 p.
- N:o 18 **Tulevaisuuden mies**. Vuoropuhelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *Pieles*. Hinta 50 p.
- N:o 19 **Meidän lapsetko nuorisoseuraan?** Vuoropuhelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *Kyösti Virta*. Hinta 50 p.
- N:o 20 **Iltä Taavetti Tuiskun tuvassa**. Urheilu-vuorokeskustelu. Kirj. *Iivari Järvelä*. Hinta 50 p.

Sarjaa jatketaan. Myyd. kaikissa kirjakaupoissa ja kustantajalla.

ARVI A. KARISTO

Kustannusliike, Hämeenlinna.

- N:o 41 Kilpakosijat, 2 n. Evald J. (6 h.) 75 p.
 N:o 42 Langatan telefooni, 2 n. Evald J. (8 h.) 75 p.
 N:o 43 Laulutaiteilija, yksinpuh. Aaro Vallinmäki. (2 h.) 40 p.
 N:o 44 Suuruudenhulluutta, 1 n. Ossi Juhannus. (6 h.) 75 p.
 N:o 45 Hetken lapsi, 3 n., Veijon-Veikko. (8 h.) 75 p.
 N:o 46 Suuria tuumia, 1 n., Evald J. (6 h.) 75 p.
 N:o 47 Vaalipuhissa, 1 n. A. T. (8 h.) 75 p.
 N:o 48 Yksimieliset, 2 kuv. Anton Hasti. (5 h.) 60 p.
 N:o 49 Lakkoja, 2 os. vuoropuhelu M. V. (4 h.) 75 p.
 N:o 50 Lesken kanssa naimisiin, 1 n. J. Sjöström. (6 h.) 75 p.
 N:o 51 Noidan kosto, 3 n. K. O. Tanner. (11 h.) 1:50 p.
 N:o 52 Profeetta, 4 n. U. V. Valakorpi. (11 h.) 1:50 p.
 N:o 53 Murtovaaralaiset, 3 n. Evald J. (8 h.) 1 mk.
 N:o 54 Kosimassa, 1 n. Veijon-Veikko. (5 h.) 75 p.
 N:o 55 Kuolema, 1 n., U. W. Valakorpi (4 h.) 75 p.
 N:o 56 Talonpoika satimessa, 3 n., L. Holberg — Larin-Kyösti.
 (12 h.) 1 mk.
 N:o 57 Araapilainen pulveri, 1 n., L. Holberg — Larin-Kyösti.
 (8 h.) 60 p.
 N:o 58 Särjetty sydän, 2 n., K. A. Puhdaskoski. (6 h.) 75 p.
 N:o 59 Sorretun kosto, 5n. J. H. Tuhkanen. (16 h.) 1 mk.
 N:o 60 Pikkukaupunki, 4 n., U. W. Valakorpi. (20 h.) 1:25.
 N:o 61 Maalaisia neuvomassa, 3 n., Väinö Kataja. (15 h.) 1:50.
 N:o 62 Kun agronomi saapui, 1 n. Vilho Leino. (9 h.) 75 p.
 N:o 63 Karkureita, 1 n., Vilho Leino. (6 h.) 75 p.
 N:o 64 Naapurit, 1 n., U. W. Valakorpi. (11 h.) 75 p.
 N:o 65 Aave, 1 n., U. W. Valakorpi. (4 h.) 50 p.
 N:o 66 Mustasukkaisia, 1 n. Yrjö Heilala. (7 h.) 50 p.
 N:o 67 Kuninkaan tuomio, 3 n., Otto Vilho. (8 h.) 1 mk.
 N:o 68 Talonkatsajaiset, 1 n. Korhos-Heikki. (5 h.) 50 p.
 N:o 69 Aarteen kaivajat, 3 n., Larin-Kyösti. (10 h.) 2 mk.
 N:o 70 Kun piiat ovat lakossa, 3 n., Martti Wuori, (6 h.) 2 mk
 N:o 71 Märta Lejonhufvud 1 n., Martti Wuori. (5 h.) 50 p
 N:o 72 Naimiskauppa, 1 n., Martti Wuori, (5 h.) 75 p.
 N:o 73 Seinä vällä, 1 n., Martti Wuori. (4 h.) 75 p.
 N:o 74 Lakossa, 3 n., Kalle Santavuori. (13 h.) 75 p.
 N:o 75 Matkustava agronomi, 3 n., U. W. Valakorpi. (10 h.) 1 mk.
 N:o 76 Yöjuna odotellessa, 1 n., Yrjö Heilala. (9 h.) 50 p.
 N:o 77 Kälyjensä ahdistama, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 50 p.
 N:o 78 Mielipuolen kosto, 2 n., K. A. Puhdaskoski. (5 h.) 50 p
 N:o 79 „Karhujen“ kynsissä, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 50 p.
 N:o 80 Mustalaisen kosto, 3 n., Kalle Tähtelä. (4 h.) 75 p.
 N:o 81 Siirtolaiset, 3 n., K. O. Tanner. (9 h.) 75 p.
 N:o 82 Juutalainen, 1 n., J. A. Heino. 75 p.
 N:o 83 Luulojen uhrin, 1 n. Kalle Santavuori. (6 h.) 75 p.
 N:o 84 Hirvijahdissa, 1 n. Kyösti Korpikivi. (9 h.) 75 p.
 N:o 85 Saiturin perintö, 1 n., Kyösti Korpikivi. (5 h.) 50 p.
 N:o 86 Kun vaaria narrattiin, 1 n., Kyösti Korpikivi. (7 h.) 75 p
 N:o 87 Kuvernööri tulee, 2 n., Kyösti Korpikivi. (7 h.) 75 p.
 N:o 88 Mailman loppu, 1 n., Yrjö Yläne. (7 h.) 75 p.
 N:o 89 Sulhanen vankilasta, 1 n., K. J. Tuulensuu. (5 h.) 75 p.
 N:o 90 Silinterihattu, 2 n., J. M—aa. (7 h.) 75 p.
 N:o 91 Ka, sinäkö se olitkin? 2 n., J. M—aa. (8 h.) 75 p.
 N:o 92 Naimishommissa, 1 n., Liina Kahma. (6 h.) 75 p.

- N:o 93 Kun rouva ei ole kotona, 1 n., Vilho Velho. (4 h.) 75 p.
 N:o 94 Kultainen sydän, 2 n., J. M. . . aa. (5 h.) 75 p.
 N:o 95 Pettymys, 1 n., Korhos-Heikki. (5 h.) 50 p.
 N:o 96 „Rautatiehallitus“ istuu, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 1 mk.
 N:o 97 Pohjoisnavalla, 1 n., Alarik Korhonen. (5 h.) 50 p.
 N:o 98 Sokkosilla, 1 n., Eetu Antelo. (8 h.) 75 p.
 N:o 99 Kauppa-onni, 1 n., Yrjö Heilala. (7 h.) 75 p.
 N:o 100 Harha-askeleita, 1 n., U. W. Valakorpi. (5 h.) 1 mk.
 N:o 101 Ilkeää unta, 1 n., Yrjö Heilala. (6 h.) 50 p.
 N:o 102 Kiusallinen palvelija, 2 n., Yrjö Heilala. (6 h.) 75 p.
 N:o 103 Lastenkaupat, 2 n., Korhos-Heikki. (7 h.) 75 p.
 N:o 104 Hiiri, 1 n., Vilho Velho. (5 h.) 75 p.
 N:o 105 Kyläkellot, 1 n., Aaro J. Vallinmäki. (4 h.) 75 p.
 N:o 106 Salapolttajat, 3 n., Eia Mustamaa. (11 h.) 75 p.
 N:o 107 Osuuspäivillä, 1 n., K. Halonen. (8 h.) 75 p.
 N:o 108 Poliittinen parturi, 2 n., K. Korpikivi. (9 h.) 75 p.
 N:o 109 Mätäkuussa, 1 n., Väinö Aronen (9 h.), 75 p.
 N:o 110 Porrassalmella, 1 n., Olli Salmelainen, (8 h.), 75 p.
 N:o 111 Onnenpotkaus, 3 n., Lähteenpuro. (12 h.) 1 mk.
 N:o 112 Valoa kohti, 2 n., Viiro. (12 h.) 75 p.
 N:o 113 Kahvilan Kaisu, 2 n., Korhos-Heikki. (10 h.) 75 p.
 N:o 114 Velisurmaaja, 3 n., Korhos-Heikki. (4 h.) 50 p.
 N:o 115 Väkeviä voimia, 2 n., U. W. Valakorpi. (8 h.) 1 mk.
 N:o 116 Lehtoset ja Mehtoset, 1 n. Lauri Pohjanpää (11 h.) 75 p.
 N:o 117 Kun naiset pelkäävät, 1 n. Ville Akkanen. (7 h.) 75 p.
 N:o 118 Raatimieheksi, 2 n., Olli Salmelainen. (18 h.) 1 mk.
 N:o 119 Ovet at varkaat 1 n., Rupert Kainuulainen (9 h.) 1 mk.
 N:o 120 Tuomas Ronkainen, 2 n., Sakari Pyysalo. (7 h.) 1 mk.
 N:o 121 Torpan tyttö, 2 n., Kalle Santavuori. (7 h.) 75 p.
 N:o 122 Halley'n tähti, 2 n., Väinö Kataja. (7 h.) 75 p.
 N:o 123 Kirus ja kihlaus, 1 n., I. Rihiniemi (4 h.) 75 p.
 N:o 124 „Hieno käytös“, 2 n., Eero Eerola. (9 h.) 75 p.

Tämä on laajin ja enin käytetty näytelmäkirjasto!

Sarjaa jatketaan.

„Huviohjelmien avuksi“

nimisessä sarjassa on ilmestynyt 29 numeroa. Myydään kaikissa kirja-
 kaupoissa.

Täydellinen luettelo

(Näytelmä-Opas) näytelmistä ja Huviohjelmien avuksi sarjasta saa-
 daan ilmaiseksi kaikista kirjakaupoista ja kustantajalta.

Hinta 75 p.